

Sygn. akt VIII Gz 149/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie , Wydział Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie SSO Patrycja Baranowska

SSO Krzysztof Górski

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r. w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia biegłego sądowego J. G. od postanowienia Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 25 maja 2015r., sygn. akt X GC 1536/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

- Patrycja Baranowska- - Piotr Sałamaj - - Krzysztof Górski -

UZASADNIENIE

1. Zaskarżonym postanowieniem Sad Rejonowy odrzucił zażalenie biegłego na postanowienie z dnia 14 kwietnia 2015 roku. Sąd wskazał, że biegły wniósł zażalenie na postanowienie wydane przez Sąd po rozpoznaniu skargi na orzeczenie referendarza dotyczące wynagrodzenia biegłego. Sąd wywiódł, że postanowienie to nie podlega zaskarżeniu gdyż Sąd Rejonowy wydając je działał na podstawie art. 398²³ k.p.c. według przepisów o zażaleniu. Odwołując się do treści art. 394 k.p.c. Sąd stwierdził, że nie podlega zaskarżeniu zażaleniem rozstrzygnięcie o kosztach sądowych wydane w wyniku rozpoznania zażalenia.

2. Zażalenie na to postanowienie złożył biegły wywodząc, że szczegółowo uzasadnił wysokość żadanego wynagrodzenia a sąd obniżając wynagrodzenie w stosunku do tego żądania nie uznał poniesionych wydatków i niezasadnie obniżył liczbę godzi związanych z opracowaniem opinii. Odnosząc się do problematyki objętej zaskarżonym obecnie postanowieniem biegły stwierdził, że nie posiada wykształcenia prawniczego ale postępowanie Sądu Rejonowego wydaje mu się nielogiczne. W związku z tym wniósł o uznanie kwoty 1954,11 zł za opracowanie opinii.

3. Zażalenie nie mogło odnieść oczekiwanego przez skarżącego skutku. Po pierwsze stwierdzić należy, że oceną Sądu odwoławczego w niniejszym postanowieniu może być objęte wyłącznie rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym postanowieniu (z dnia 25 maja 2015 roku). Zatem Sąd Okręgowy zajmować się może wyłącznie kwestią legalności orzeczenia odrzucającego zażalenie biegłego (a więc przyjęcia, że biegły nie posiada prawa do zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego określającego wysokość należnego mu wynagrodzenia). Sąd Okręgowy nie bada zatem zasadności orzeczenia Sądu Rejonowego z dnia 14 kwietnia 2015 roku i nie ma w niniejszej sprawie kognicji,

by zajmować się zasadnością nieuwzględnienia całości żądań biegłego co do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków. Takie badanie byłoby dopuszczalne jedynie wówczas, gdyby skarżący posiadał prawo do zaskarżenia tego właśnie postanowienia.

4. Odnosząc się do kwestii prawidłowości orzeczenia odrzucającego zażalenie przypomnieć należy, że zasadniczą przyczyną odmawiającą biegłemu prawa do wniesienia zażalenia było uznanie, że orzeczenie z dnia 14 kwietnia 2015 roku nie podlega zaskarżeniu (biegłemu nie przysługuje zażalenie od tego orzeczenia). Rozstrzygnięcie to jest trafne i znajduje oparcie w przepisach prawa procesowego. Przypomnieć należy, że wynagrodzenie biegłego zostało ustalone orzeczeniem (postanowieniem) referendarza sądowego z dnia 6 listopada 2014 roku. To postanowienie zostało zgodnie z przepisami prawa zaskarżone przez uprawnioną do tego stronę procesu. Po rozpoznaniu skargi Sąd Rejonowy dokonał korekty (obniżenia) przyznanego wynagrodzenia. Orzekając o zasadności skargi stosownie do treści art. 398²³ § 2 k.p.c. Sąd miał obowiązek stosować odpowiednio przepisy o zażaleniu i orzekał jako Sąd II instancji. Oznacza to, że oceniając dopuszczalność zażalenia na to postanowienie trafnie Sąd Rejonowy odwołał się do treści art. 394 k.p.c. wskazując, że zażalenie przysługuje wyłącznie od orzeczeń Sądu I instancji. Wyjątkowo (w przypadkach wskazanych w ustawie - art. 394¹ k.p.c., art. 394² k.p.c.) zażalenie przysługuje także od orzeczeń wydanych przez Sąd II instancji, jednak w niniejszej sprawie żaden z wyjątków ustawowych nie zachodzi. W rezultacie stwierdzić należy, że biegły sądowy nie posiada prawa do zaskarżenia orzeczenia Sądu Rejonowego wydanego w wyniku rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza sądowego w przedmiocie kosztów opinii. Orzeczenie to jest bowiem orzeczeniem Sądu II instancji i jako takie nie podlega dalszemu zaskarżeniu. Trafnie więc Sąd Rejonowy zażalenie biegłego odrzucił stosując normę art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn, stosując normę art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

- Patrycja Baranowska - - Piotr Sałamaj - - Krzysztof Górski -